

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi A. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.

II AKa 187/21,

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 20 listopada 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą z 10 września 2024 r. (data stempla pocztowego) A. K. zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie sygn. akt II AKa 187/21, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, a także o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego odpowiedniej sumy pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

W uzasadnieniu skargi podano, że 16 czerwca 2021 r. do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przesłano akta sprawy IV K 256/14 wraz z apelacjami oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 29 lipca 2020 r. zaś w postępowaniu przed sądem II instancji, pierwszy termin rozprawy odwoławczej wyznaczono dopiero w dniu 17 kwietnia 2024 r., a zatem blisko trzy lata od wpływu akt. Ponadto skarżący wskazał, że w okresie przed 7 lutego 2024 r., kiedy wysłano

do stron zawiadomienie o składzie Sądu mającym rozpoznać środki odwoławcze, nie przeprowadzono w zasadzie jakichkolwiek czynności, a w każdym razie nie było takich czynności co najmniej od dwóch lat. W ocenie skarżącego brak jest przyczyny dla takiego zaniechania dającej się usprawiedliwić.

Uczestnik postępowania w odpowiedzi na skargę, datowanej na 31 października 2024 r., zgłosił swój udział w sprawie oraz wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W art. 6 ust. 1 i 2 u.s.p.p. określono wymagania formalne skargi na przewlekłość.

Stosownie do art. 6 ust. 1 u.s.p.p., skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego.

Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 u.s.p.p., skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 u.s.p.p., gdyż nie przytacza okoliczności uzasadniających żądanie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz analizując treść skargi, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie wskazuje ona konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania. W szczególności nie spełnia warunku z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. lakoniczne uzasadnienie skargi, sprowadzające się do streszczenia postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku oraz konstatacji, że postępowanie trwa zbyt długo.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 2 ust. 2 u.s.p.p. sąd dokonując oceny, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, uwzględnia:

1. łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi,
2. charakter sprawy,
3. stopień faktycznej i prawnej zawichości sprawy,
4. znaczenie rozstrzygnięcia dla skarżącego,

5. zachowanie się stron, w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W uzasadnieniu skargi, poza ogólnym wskazaniem okresu postępowania, brak jest jakichkolwiek odniesień do wskazanych elementów, w szczególności charakteru sprawy, stopnia jej faktycznej i prawnej złożoności, znaczenia rozstrzygnięcia dla skarżącego, a także zachowania się stron postępowania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w sprawie oskarżonych było 8 osób, którym zarzucono popełnienie licznych czynów z art. 258 § 3 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Akta sprawy mają ponad 18 039 kart, co daje 36 078 stron zmieszczonych w 91 tomach akt. Sprawa rozpoznana została na rozprawach w dniach: 17 kwietnia 2024 r., 5 czerwca 2024 r. oraz 11 września 2024 r. zaś wyrok zapadł 24 września 2024 r. Warto odnotować też, że wyrok mieści się na 6 stronach i zawiera w sobie 20 punktów. Zauważyć zatem należy, że pomimo iż sprawa została przesłana do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 16 czerwca 2021 r. a postępowanie ukończono 24 września 2024 r. to – biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności oraz fakt, że sprawa miała charakter skomplikowany – brak byłoby podstaw do przyjęcia, że w sprawie doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 u.s.p.p., wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. odrzucił skargę.

ł.n

r.g.